

6 И дѣйствиѣ та са различни, а Бгъ е тоа истый, който дѣйствиѣва сичко въ сички те.

7 И пвлѣнїе то на-дхатъ дава се кому за (обща) полза.

8 Защото на едногѣ се дава чрезъ Дхъ (сѣаго) слово премъдрости, а на другигѣ слово разума, чрезъ тоа истыатъ Дхъ:

9 И на другигѣ вѣра, чрезъ тоа истыатъ Дхъ: а на другигѣ даръ да исцѣлава (болны), чрезъ тоа (истыатъ) Дхъ:

10 И на другигѣ сила да прѣви чюдеса, а на другигѣ пророчество, а на другигѣ (да знае) да различава дхове, а на другигѣ (да знае) различны азъщы, а на другигѣ да толкува азъщы.

11 И сички те тѣа дѣйствиѣва единъ и тоа истый Дхъ, който (ги) раздѣлава секомъ съобнш каквѣто (самъ) иска.

12 Защото, каквѣто тѣло то е едно, и има много оудъ, а сичките оудове на едно то тѣло, макаръ и да са много, пакъ са едно тѣло: така е и Хрѣтосъ.

13 Защото сички те нїе или иудеи, или пзъщници, или раби, или свободни съ единъ Дхъ сме се кръстїли: и сички те съ единъ Дхъ сме се напоили.

14 Защото тѣло то се не състои ѿ единъ оудъ, но ѿ много.

15 Ако въ рекла негѣ та, азъ не самъ ѿ тѣло то, защото не самъ рѣка: да ли заради това не е ѿ тѣло то;

16 И ако въ рекло оухѣ то, азъ не самъ ѿ тѣло то, защото не самъ око: да ли заради това не е ѿ тѣло то;

17 Ако въ было сичко то тѣло око, гдѣ въ было слышанїе то; ако ли въ сичко то (тѣло) было слышанїе, гдѣ въ было обонанїе то;

18 Но Бгъ е расположилъ (сички те) оуды въ тѣло то. секого (на своѣ то мѣсто) каквѣто е избволилъ.

19 И ако въ сички те (оудове) были единъ оудъ, гдѣ (въ было) тѣло то;

20 И сегѣ са много оудове, а тѣло е едно.

21 И не може сѣо то да рече на рѣка та: не трѣбвашъ ми: или глава та (да рече) на носѣ те: не трѣбвате ми.

22 Но на противъ, онїа оудове на тѣло то който ни се видатъ че са най слаби, онї са най потребни.

23 И който мыслиме че са по безчѣстни въ тѣло то, нимъ стрдваме по голѣма чѣсть (по нѣже ги покрываме съ прилѣжанїе).

24 И не благообразни че